

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DEN DANSKE SAG

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 46.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088319984.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

At nu den *Danske Sag*, som Danskernes egen, er en meget *god Sag*, som vi med Rette har Inderlig kiær, en *Hjerte-Sag*, som vi med Rette gjør til vor *Hoved-Sag*, det maa vistnok synes lige saa overflødig at bevise for *Danskere*, som det vilde være overflødig at bevise den *Tyske Sags* Godhed for *Tyskere*, eller den *Franske Sags* Godhed for *Franskmænd*, eller den *Engelske Sags* Godhed for *Engelskmænd*, eller selv den *Russiske Sags* Godhed for *Moskoviter*, da Enhver jo i Danmark saavel som i hele den øvrige Verden er sig selv nærmest og troer heller end gierne paa sin egen Sags mageløse Godhed; men netop det, at ethvert Folk, ligesom enhver Enkeltmand under Solen, fristes af sin *Egenkiærlighed* til at ansee sin egen Sag for meget bedre end den virkelig er, netop det giver vore selvgjorte Hovmestere rig Anledning til i Danmark at overdøve Fædernelands-Kiærlighedens Stemme, med et Helvedes dydigt Skraal om, at al *Fædernelands-Kiærlighed*, følgelig ogsaa den *Danske*, skal, som en *sneverhjertet Egenkiærlighed*, være fordømmelig, saa enhver *Folke-Sag* (National-Sag) er, som saadan, en *slet Sag*, og, naar Folket, som det *Danske*, er svagt og lillebitte, da tillige en *fortvivlet Sag*, som alle *fornuftige* Folk maa opgive. Og dette Helvedes dydige Skraal over den naturlige *Forkiærlighed* til *Fædernelandet*, et Skraal, som i *Sverrig* og *Norge* og i alle andre Lande, baade smaa og store, kun vækker fnysende Harme hos Folket, det frister virkelig i *Danmark* Folket til at tvivle om sin egen Sags Godhed, og især til at fortvivle over deres Afmagt til at forsvare den mod de ubarmhjertige *Heglemestere*, der snildt benytter dem af den sørgelige Sandhed, at selv det bedste Stykke Kiød har en Kiertel, og selv den bedste Sag af vore *egne* er der en Hage ved, misbruger denne *Sandhed* til dermed at sætte Farve paa den grove *Løgn*, at *Fædernelands-Kiærligheden*, der udgjør een Smeltning med *Forkiærligheden til Forældre, Børn og Sødskende*, som vore Allernærmeste (Næsten), den skulde være fordømmelig, fordi den ogsaa udgjør een Smeltning med *den menneskelige Selv-Kiærlighed*, der dog netop først bliver en forstenet *Egenkiærlighed*, naar den skiller sig fra *Forkiærligheden* til vore *Nær-Paarørende* i Hjemmet: i *Fæderne-Huset* og *Fæderne-Landet*.